

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D., a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **I. H.**, nar. X
státní příslušnost Srbská republika
bytem X
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že žalovaný dne 23.11.2022 nevydal potvrzení o podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu ani osvědčení podle § 87y zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, přestože to žalobce výslovně požadoval,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladu řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v tom, že žalovaný dne 23.11.2022 nevydal potvrzení o podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu ani osvědčení podle § 87y zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“), přestože to žalobce výslovně požadoval.

II. Obsah žaloby a repliky

2. Žalobce v žalobě namítal, že dne 23.11.2022 osobně na pracovišti žalovaného předal na přepážce č. 1 žádost o povolení k přechodnému pobytu, avšak pracovník žalovaného žalobci odmítl vydat potvrzení o podání žádosti i osvědčení o oprávněnosti k pobytu podle § 87y zákona o pobytu, s tím, že žalobci vystaví výjezdní příkaz. To však žalobce odmítl a opustil pracoviště žalovaného. Žalobce tak nedisponuje žádným dokladem o tom, že žádost podal.
3. Žalobce tedy navrhuje, aby zdejší soud určil, že zásah žalovaného spočívající v nevydání potvrzení o podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu ani osvědčení podle § 87y zákona o pobytu je nezákonný.
4. V replice pak žalobce doplnil, že potvrzení o podání žádosti po několika urgencích žalovaný doručil žalobcovu právnímu zástupci dne 13.1.2023.
5. Na procesním postoji vyjádřeném v žalobě žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Obsah vyjádření žalovaného

6. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou. Žalobce byl v listopadu 2022 propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, skončila mu platnost cestovního dokladu a již v únoru 2014 žalovaný rozhodl o ukončení žalobcova dosavadního povolení k pobytu. Žalobci tak měl být vylepen výjezdní příkaz. To však žalobce odmítl. Žalovaný má za to, že žalobce neprokázal, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Navrhuje proto, aby žaloba byla zamítnuta; na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“). Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

8. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
9. Podle § 87 odst. 2 věty první s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.
10. V daném případě se žalobce domáhá toliko určení toho, že tvrzený zásah byl nezákonný.
11. Podle § 85 s.ř.s. je žaloba nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Skutečnost, že žalobce v daném případě nevyčerpal žádný jiný eventuální prostředek nápravy, tak nezpůsobuje nepřijatelnost žaloby.
12. Zdejší soud se tedy zabýval důvodností podané žaloby.
13. Pokud žalobce namítá, že žalovaný pochybil tím, že mu nevystavil osvědčení podle § 87y zákona o pobytu, nelze s ním souhlasit.
14. Podle § 87y odst. 1 zákona o pobytu je rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území pobývá společně s občanem Evropské unie nebo se státním občanem České republiky, oprávněn pobývat na území do a) dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti, jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 1 nebo 2 zákona o pobytu, nebo b) dne, kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí ministerstva o jeho žádosti, jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 3 zákona o pobytu.
15. Podle § 87y odst. 3 zákona o pobytu oprávnění pobývat na území podle odstavce 1 neplatí, pokud nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění, trestu vyhoštění, ukončení přechodného pobytu nebo o zrušení trvalého pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo jde-li o opakovaně podanou žádost, v níž nejsou uvedeny nové skutečnosti, které rodinný příslušník občana Evropské unie nemohl uplatnit v řízení o předchozí žádosti.
16. Podle § 87y odst. 4 zákona o pobytu oprávnění pobývat na území podle odstavce 1 ministerstvo osvědčí vízovým štítkem vyznačovaným do cestovního dokladu podle jednotného formátu stanoveného přímo použitelným předpisem Evropské unie, a to ve formě víza k pobytu nad 90 dnů s dobou platnosti odpovídající době, kdy se předpokládá skončení doby podle odstavce 1 písm. a) nebo b); to neplatí, jde-li o cizince zařazeného do informačního systému smluvních států, kterému se vydá pouze potvrzení o oprávnění k pobytu. Platnost dokladu nebo potvrzení osvědčujícího oprávnění pobývat na území zaniká dnem uvedeným v odstavci 1 písm. a) nebo b).

17. Z uvedeného je zřejmé, že oprávnění pobývat na území svědčí toliko rodinnému příslušníku občana Evropské unie ve smyslu § 15a odst. 1, 2 nebo 3 zákona o pobytu. Toliko těmto osobám je pak žalovaný povinen podle § 87y odst. 4 zákona o pobytu osvědčit oprávnění pobývat na území vízovým štítkem vyznačovaným do cestovního dokladu. Zdejší soud se přitom ztotožňuje se žalovaným, že žalobce neprokázal, že je takovým rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Žalobce, který byl dne 3.11.2022 propuštěn z mnohaletého výkonu trestu odnětí svobody, rozhodně nelze na základě předložené žádosti ze dne 23.11.2022 bez dalšího považovat za rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu. Pouhé prohlášení Š. T., že je se žalobcem „druhem a družkou“, za takovéto situace nedokládá „trvalý partnerský stav“, jak požaduje citované ustanovení. V daném případě nelze ani přehlédnout, že podle sdělení žalovaného byl trvalý pobyt žalobce zrušen rozhodnutím ze dne 26.2.2014 a na žalobce tedy může dopadat výjimka podle § 87y odst. 3 zákona o pobytu. Žalovaný tedy nepochybil, pokud žalobci vízový štítek podle § 87y zákona o pobytu v cestovním dokladu nevyznačil.
18. Žalobce spatřuje nezákonný zásah i v tom, že mu žalovaný nepotvrdil přijetí žádosti při jejím osobním podání dne 23.11.2022, ale až dne 13.1.2023 na základě písemných urgencí. Ani v tom však zdejší soud žalobci přisvědčit nemůže. Je jisté obecně žádoucí, aby správní orgány potvrzovaly přijetí žádostí i jiných podání podávaných osobně ihned po jejich podání. Správní řád ani zákon o pobytu však výslovně žádnou takovou povinnost nestanoví. Ostatně ani sám žalobce neuvádí, jaké zákonné ustanovení měl žalovaný svým postupem porušit. Pokud tedy žalovaný potvrzení o podání žádosti žalobci neprodleně nevystavil, nepostupoval nezákonně. V daném případě navíc žalobce uvádí, že od přepážky na pracovišti žalovaného odešel, jakmile mu chtěl pracovník žalovaného vystavit výjezdní příkaz. Nelze tedy vyloučit, že pokud by žalobce u přepážky setrval, pracovník žalovaného by mu potvrzení o podání žádosti vydal; jako ostatně učinil v lednu letošního roku.
19. Na podání žádosti v nyní posuzované věci nelze nahlížet ani jako na podání podnětu, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední (§ 42 správního řádu). Toliko bylo-li by tomu tak a požádal-li by žalobce o to, byl by správní orgán povinen žalobci sdělit ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě, že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu.
20. Zdejší soud tak neshledal, že by se žalovaný dopustil nezákonného zásahu, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovaný byl sice ve věci úspěšný. Žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti mu ale nevznikly, a proto zdejší soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26.1.2023

Petr Šebek v.r.
předseda senátu